

वा०रा०

॥२२०॥

अनुज्ञाप्य पुराधिपतित्वात्कर्तव्येत्थे तदनुज्ञापेक्षणं ॥ आदौ सीतां प्रति कुशलप्रश्नस्ततः स्वकुशलनिवेदनं ॥ २२ ॥ २३ ॥ संदेशं वैदेह्याः प्रतिसंदेशमित्यर्थः ॥ २४ ॥ कत० ॥ १०५ ॥ इति श्रीरामाभिरा० वा० यु० चतुर्दशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ इति प्रतीति ॥ सीतां प्रति समादिष्टइत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥

अनुज्ञाप्य महाराजमिमं सौम्यविभीषणं ॥ प्रविश्य नगरीं लंकां कौशलं ब्रूहि मैथिलीम् ॥ २२ ॥ वैदेह्यामां च कुशलं सुग्रीवं च सलक्ष्मणं ॥ आचक्ष्व दत्तां श्रेष्ठरावणं च हतं रणे ॥ २३ ॥ प्रियमेतदिहाख्याहि वैदेह्यास्त्वं हरीश्वर ॥ प्रतिगृह्यतु संदेशमुपावर्तितुमर्हसि ॥ २४ ॥ इत्यार्षे श्रीरा० वा० यु० चतुर्दशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ इति प्रतिसमादिष्टो हनूमान्मारुतात्मजः ॥ प्रविवेश पुरीं लंकां पूज्यमानो निशाचरैः ॥ १ ॥ प्रविश्य च पुरीं लंकां मनुज्ञाप्य विभीषणं ॥ ततस्तेनाभ्यनुज्ञातो हनूमान् वक्षवाटिकां ॥ २ ॥ स प्रविश्य यथान्यायं सीताया विदितो हरिः ॥ ददर्श मृजया हीनां सातंकारो हिणीमिव ॥ ३ ॥ वक्षमूले निरानंदं राक्षसीभिः परीयतां ॥ निभृतः प्रणतः प्रह्वः सोभिगम्याभिवाद्य च ॥ ४ ॥ दृष्ट्वा समागतं देवी हनूमंतं महाबलं ॥ तूष्णीमास्ततदा दृष्ट्वा स्मृत्वा हृष्टा भवत्तदा ॥ ५ ॥ सौम्यं तस्या मुखं दृष्ट्वा हनूमान् भवगोत्तमः ॥ रामस्य वचनं सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ६ ॥ वैदेहिकुशली रामः सुग्रीवः सहलक्ष्मणः ॥ कुशलं त्वाहसि द्दार्थे हतशत्रुरमित्रजित् ॥ ७ ॥ विभीषणसहायेन रामेण हरिभिः सह ॥ निहतो रावणो देविलक्ष्मणेन च वीर्यवान् ॥ ८ ॥ प्रियमाख्यामि ते देवि भूयश्च त्वांसभाजये ॥ तव प्रभावाद्दर्मज्ञे महान् रामेण संयुगे ॥ ९ ॥ लब्धोऽयं विजयः सीते स्वस्था भवगतज्वरा ॥ रावणश्च हतः शत्रुर्लंका चैव वशीकृता ॥ १० ॥

मृजया स्नानादिसंस्कारेण ॥ सातंकां ग्रहपीडासहितां ॥ ३ ॥ निभृतो निश्चलः प्रह्वो नम्रः ॥ अभिवाद्य च स्थित इति शेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कुशलं त्वा त्वामाहेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ कोसौ संदेशस्तत्राह ॥ प्रियमिति ॥ हे देवि ते प्रियमाख्यामि ॥ त्वां भूयः सभाजये प्रीणयामि ॥ तव प्रभावात् तव पातिव्रत्यवैभवात् संयुगे रामेणायं महान्विजयो लब्धः ॥ ९ ॥ १० ॥

यु० कां०

॥२२०॥